

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 2 grudnia 2019 r.

Poz. 8099

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.755.2019 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 27 listopada 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIV/102/2019 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 września 2019 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli – w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP” oraz z art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 967 ze zm.), dalej jako "ustawa" w związku z § 5 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 416 ze zm.), dalej jako „Rozporządzenie”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 września 2019 r. Rada Miejska w Żywcu podjęła uchwałę Nr XIV/102/2019 w sprawie zmiany uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli.

Uchwałę, za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, doręczono organowi nadzoru w dniu 28 października 2019 r.

Jako podstawę prawną do podjęcia niniejszej uchwały Rada wskazała art. 7 ust. 1 pkt 8 i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym w związku z art. 30 ust. 6 oraz art. 91d pkt 1 ustawy.

W toku wszczętego postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

I tak, na wstępie przyjdzie wskazać, iż ustalenia Rady Miejskiej dotyczące daty wejścia w życie uchwały nie odpowiadają wymogom określonym w przepisach ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zawarta w § 3 badanej uchwały regulacja, o następującym brzmieniu: *uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni* od dnia opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego* pozostaje w sprzeczności z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W myśl wyżej wskazanego przepisu ustawy „akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie **po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia**, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”.

Wprowadzenie zatem przez Radę Miejską powyższego terminu wejścia w życie uchwały powoduje brak zachowania wymaganego art. 4 ust. 1 ustawy okresu *vacatio legis*, który zgodnie z jego brzmieniem powinien wynosić, co najmniej 14 dni. Regulacja przewidująca nabycie przez uchwałę mocy obowiązującej *w terminie*

14 dni od opublikowania w urzędowym publikatorze pozwala jej zaistnieć w obrocie prawnym w każdym dniu 14-dniowego okresu *vacatio legis* - nawet już od pierwszego dnia po ogłoszeniu uchwały. Należy zatem stwierdzić, że przepis § 3 uchwały, który w sposób nieuzasadniony nie przewiduje wymaganego prawem okresu *vacatio legis*, jest sprzeczny z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, a w konsekwencji także z art. 88 ust. 1 Konstytucji RP oraz z zasadą demokratycznego państwa prawnego, wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP.

W przypadku regulaminu wynagradzania nauczycieli, wymaganą procedurą jest podjęcie uchwały zgodnie z przepisami ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zgodnie bowiem z art. 4 tej ustawy, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

W literaturze podkreśla się, że „takie rozwiązanie pełni dwie ważne funkcje:

- zabezpiecza ono obrót prawny przed sytuacjami, w których akt prawny nie zawierałby przepisu o tym, kiedy wchodzi w życie (zob. przykład podany w komentarzu do § 43 ZTP),
- wyraża zasadę (skierowaną głównie do organów wydających akty wykonawcze), w myśl której data wejścia w życie danego aktu powinna być tak wyznaczona, by pomiędzy ogłoszeniem danego aktu, a jego wejściem w życie miało przynajmniej 14 dni.” (Grzegorz Wierczyński, *Komentarz do art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*. Lex)

W art. 4 ust. 2 ww. ustawy określone zostały wyjątki od stosowania standardowego okresu *vacatio legis*, zgodnie z którymi w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3 ustawy, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Tymczasem, Rada Miejska w Żywcu, podejmując przedmiotową uchwałę określiła w § 3 datę wejścia w życie w brzmieniu: „Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego”, czyli przed upływem czternastodniowego terminu (użycie sformułowania „w terminie 14 dni”). Jednocześnie, nie zostały zachowane przesłanki uprawniające do zastosowania krótszego terminu *vacatio legis* (nie wykazano, że jest to uzasadniony przypadek). W związku z tym należy uznać, że termin wejścia w życie został określony w sposób nieprawidłowy, a całą uchwałę należy uznać za sprzeczną z prawem.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru zwraca uwagę, że nawet jeśli przyjąć, że w przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek do zastosowania krótszego okresu *vacatio legis*, to należy uznać, że w uchwale nie został w ogóle określony termin wejścia w życie. Użyte bowiem sformułowanie „w terminie 14 dni” odnosi się do okresu czternastodniowego, nie określa natomiast konkretnej daty wejścia w życie. Taka regulacja z kolei, stoi w sprzeczności z § 14 ust. 1 pkt 3 w związku z § 143 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

W toku dalszej oceny legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru ustalił, że uchwała zawiera w swojej treści również inne unormowania podjęte z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie bowiem z art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy *wynagrodzenie nauczycieli, z zastrzeżeniem art. 32, składa się z dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy*. Z kolei zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy *organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34 - w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3*. Jak wskazał WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 21 lipca 2016 roku, sygn. akt: II SA/Ol 799/16, LEX nr 2107383 *interpretując przepis art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela należy dojść do wniosku, że z regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków do wynagrodzenia zasadniczego (w tym dodatku funkcyjnego) musi wynikać wyraźnie wysokość tych dodatków, tak aby zarówno nauczyciel, jak i organ przyznający ten dodatek wiedzieli, jaka jest jego wysokość. Dodatek*

funkcyjny stanowiący stały składnik wynagrodzenia nauczyciela, któremu powierzono określone stanowisko lub funkcje (...), powinien zostać określony w konkretnej, dającej się wyliczyć postaci. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że forma określenia wysokości stawki dodatku funkcyjnego zależy od organu uchwałodawczego i może to być wysokość kwotowa, procent od wynagrodzenia zasadniczego, przedział określający dodatek w wysokości od - do, czy też uzależnienie przyznania dodatku od konkretnych okoliczności związanych z uzyskaniem tego prawa. Uchwałodawca musi jednak określić kryteria przyznawania dodatku na tyle precyzyjnie, by stawka dodatku dla poszczególnych stanowisk była możliwa do ustalenia zgodnie z jego wolą i czytelna dla uprawnionego do dodatku. Dodatek funkcyjny stanowi ekwiwalent za zwiększony nakład pracy, stopień utrudnienia pracy i zwiększony zakres odpowiedzialności, a zatem osoba uprawniona do jego otrzymywania winna znać kryteria różnicowania stawki jego wysokości (podobnie również wyrok NSA z 5 marca 2014 roku, sygn. akt: I OSK 2908/13, CBOSA).

Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej, czyli zasadę praworządności. Organ wykonujący kompetencję prawodawcy jest obowiązany działać tylko na podstawie prawa, a normy prawne muszą określać jego kompetencje, zadania i tryb postępowania, wyznaczając tym samym granice jego aktywności. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, nie może ich domniemywać. Organ ten powinien również wypełnić w całości delegację ustawową.

W ocenie organu nadzoru § 1 uchwały Rady Miejskiej w Żywcu w zakresie ustalającym nowe brzmienie § 3 ust. 2 Załącznika do Uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r., ww. zdefiniowanego wymogu ustalenia dodatku funkcyjnego nie spełnia, gdyż nie normuje szczegółowych warunków przyznawania tego dodatku. Wprawdzie rada gminy może określić wysokość stawek dodatku funkcyjnego posługując się przedziałem kwotowym, lecz brak jednoczesnego określenia szczegółowych warunków przyznawania konkretnej wysokości tego dodatku ceduje na organ przyznający rzeczony dodatek w zasadzie nieograniczoną (w zakresie wyznaczonym skrajnymi przedziałami) kompetencję do jego określania w indywidualnej sprawie dla beneficjenta tego dodatku, a właśnie takowej sytuacji, tj. wyeliminowania (optymalnie), względnie maksymalnego ograniczenia luzu decyzyjnego w powyższym zakresie ma przeciwdziałać ustawowy wymóg określania przez organ uchwałodawczy gminy szczegółowych warunków przyznawania dodatku funkcyjnego. Pominięcie szczegółowych zasad przyznawania dodatku funkcyjnego nabiera znaczenia w sytuacji określenia skrajnych przedziałów wysokości stawek dodatku, czego badana uchwała jest dowodem. Organ nadzoru zauważa, że w § 1 uchwały ustalającym nowe brzmienie § 3 ust. 2 Załącznika do Uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. organ stanowiący Gminy wprawdzie określił warunki, od których uzależniona jest wysokość dodatku, jednakże warunki te zostały określone w sposób nieprawidłowy. Przede wszystkim nie wiadomo, w jaki sposób przedmiotowe warunki wpływają na wysokość dodatku funkcyjnego. Przykładowo, w jaki sposób liczba oddziałów w szkole wpływa na wysokość dodatku funkcyjnego dla jej dyrektora. Z uchwały wynika jedynie, że dyrektor szkoły otrzymuje dodatek w wysokości od 700,00 zł do 1.600,00 zł miesięcznie (tak przykładowo poz. nr 2 lit. b w części tabelarycznej § 3 ust. 2 załącznika do uchwały), a organ przyznający dodatek ma w zasadzie nieograniczoną (w zakresie wyznaczonym skrajnymi przedziałami) kompetencję do określania jego wysokości. Podwójne niedookreślenie wysokości dodatku funkcyjnego ma miejsce w przypadku wicedyrektora szkoły lub przedszkola (poz. nr 3 w części tabelarycznej § 3 ust. 2 załącznika do uchwały) oraz nauczyciela zajmującego inne stanowisko kierownicze w szkole lub w przedszkolu, przewidziane w statucie szkoły lub przedszkola (poz. nr 5 w części tabelarycznej § 3 ust. 2 załącznika do uchwały). W analizowanym przepisie mamy więc do czynienia z klasycznym błędem w definiowaniu *ignotum per ignotum* (nieznane przez nieznane) stanowiącym ze swej istoty działanie naruszające zasadę jawności i jasności prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP.

Wysokość dodatku dla osób zajmujących ww. stanowiska została określona z odwołaniem do wysokości dodatku przyznanego dyrektorowi danej szkoły lub placówki.

Na marginesie, w ocenie organu nadzoru również same warunki określone w § 3 ust. 3 uchwały zmienianej badaną uchwałą (w brzmieniu nadanym uchwałą Nr XLIX/344/2013 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2013 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XL/312/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli) również zostały określone w sposób nieprawidłowy. Przykładowo, za niezgodne z prawem należy potraktować uzależnienie wysokości dodatku od *złożoności zadań wynikających z zajmowanego stanowiska, liczby stanowisk kierowniczych, wyników pracy oraz warunków lokalowych, środowiskowych i społecznych, w jakich szkoła lub placówka funkcjonuje*. Regulacja uchwały w tym zakresie jest niejasna i nieprecyzyjna. W ocenie organu nadzoru konieczne jest takie określenie kryteriów przyznawania dodatku funkcyjnego, by stawki tego dodatku można było określić stosownie do intencji organu stanowiącego, a w konsekwencji, aby uprawniony do dodatku mógł ją zidentyfikować. Podanie jedynie ich przedziałów kwotowych różnicujących wysokość stawki tego dodatku dla poszczególnych stanowisk, nie może zostać uznane za określające prawidłowo wysokości stawek omawianego dodatku. Wysokość dodatku funkcyjnego nie może być uzależniona od arbitralnej i nieuzasadnionej prawnie oceny organu prowadzącego szkołę, a powinna jednoznacznie wynikać z obowiązujących przepisów, w tym także uchwały jednostki samorządu terytorialnego w tym zakresie. Tym samym regulacja § 1 uchwały w zakresie ustalającym nowe brzmienie ww. przepisów Załącznika do Uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. nie realizuje (w zakresie braku określenia szczegółowych warunków przyznawania dodatku funkcyjnego) delegacji ustawowej. Skutkuje to koniecznością stwierdzenia nieważności badanej uchwały zmieniającej w całości.

W dalszej kolejności organ nadzoru wskazuje, że przepis art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy upoważnia organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do określenia w regulaminie wynagradzania nauczycieli wysokości oraz szczegółowych warunków przyznawania m.in. dodatku funkcyjnego. Realizując powyższą delegację rada gminy powinna uwzględnić regulację zawartą w § 5 pkt 2 Rozporządzenia, który wskazuje podmioty uprawnione do uzyskania dodatku funkcyjnego. Zgodnie z obecnym brzmieniem powołanego przepisu Rozporządzenia do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono sprawowanie funkcji: a) wychowawcy klasy, b) doradcy metodycznego lub nauczyciela-konsultanta, c) opiekuna stażu, d) **nauczyciela opiekującego się oddziałem przedszkolnym**.

Treść powyższego przepisu Rozporządzenia została zmieniona mocą Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 sierpnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz.U. z 2019 r. poz. 1587), które weszło w życie z dniem 1 września 2019 r.

Wskazany wyżej znowelizowany przepis rozporządzenia ustala w sposób wyczerpujący krąg podmiotów uprawnionych - z dniem powierzenia określonego stanowiska lub funkcji - do uzyskania dodatku funkcyjnego, nie upoważniając przy tym organu stanowiącego gminy do stanowienia w tym zakresie norm modyfikujących. Rada gminy powinna zatem treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego jej upoważnienia i przysługujących kompetencji, wynikających z zakresu jej zadań. Jest ona bowiem zobowiązana do przestrzegania w ramach swej właściwości przepisów ogólnie obowiązujących. W rozpatrywanej sprawie, dokonując zmiany Regulaminu, Rada w pozycji nr 6 części tabelarycznej zmienianego § 3 ust. 2 Załącznika do uchwały wskazała stanowisko: **wychowawca w przedszkolu**. W konsekwencji, w związku z nowelizacją ww. uchwały, Rada Miejska dla wskazanych kategorii nauczycieli, tj. nauczyciela opiekującego się oddziałem przedszkolnym nie określiła wysokości dodatku funkcyjnego. Rada dokonując bowiem zmiany § 3 ust. 2 załącznika do Regulaminu, wskazała wysokość dodatku funkcyjnego (dla *wychowawcy w przedszkolu 300 zł*) przypisując go do stanowiska niewymienionego w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu. Zastosowane unormowanie (rozbieżność terminologiczna: wychowawca w przedszkolu a nauczyciel opiekujący się oddziałem przedszkolnym) skutkuje niepewnością prawną oraz brakiem jasności i precyzji analizowanego przepisu uchwały, co w konsekwencji równoznaczne jest z istotnym naruszeniem art. 2 Konstytucji RP.

Dodatkowo, organ nadzoru wskazuje, iż regulacja § 1 uchwały oraz tytuł uchwały nie spełniają wymogu jasności i przejrzystości legislacji i tym samym podważają wynikającą z art. 2 Konstytucji RP zasadę zaufania obywateli do organów państwa. W tytule uchwały Rada wskazuje bowiem, że zmiana dotyczy uchwały Nr **XL/313/2009** Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r., w § 1 uchwały Rada wskazuje natomiast na zamiar zmiany uchwały Nr **XL/312/2009** Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. Powyższe skutkuje

brakiem przejrzystości w działalności legislacyjnej lokalnego uchwałodawcy i stanem niepewności prawnej co do rzeczywistej woli Rady Miejskiej.

Konstatując, należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. OTK-A 2002/3/33) podniósł, iż przepisy prawne "muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw". Z kolei w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2011 r. (sygn. akt III SA/Wr 568/11, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) podkreślono, że: "Z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego wynika zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. Prawodawca powinien zatem stanowić normy sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, zgodnie z regułami poprawnej legislacji. Dotyczy to także aktów prawa miejscowego, będących powszechnie obowiązującym prawem na terenie działania organów, które je ustanowiły (...)".

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XIV/102/2019 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 września 2019 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XL/313/2009 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli - została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak